

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.443 van 6 juni 2002
in de zaak A. 72.187/VII-14.936.**

In zake : Fideel VAN DE VIJVER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Schoonstraat 64

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Fideel VAN DE VIJVER op 23 november 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vragen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 20 mei 1996 waarbij zijn beroep tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 10 december 1994 houdende, eensdeels het verlenen van de vergunning voor 80 zeugen, 20 beren en 65 runderen, en anderdeels de weigering van de vergunning voor 550 varkens ouder dan 10 weken, op een veebedrijf gelegen te Beveren, Vendoornstraat 95, ongegrond wordt verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 64.770 van 25 februari 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 4 september 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 maart 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. de JONGHE d'ARDOYE die, loco advocaat A. PATYN verschijnt voor verzoeker, en van advocaat F. DE BISSCHOP, die verschijnt voor de verwerende partij;;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker exploiteert een veeteeltbedrijf aan de Vendoornstraat 95 te Beveren-Melsele. Hij beschikt daartoe over een vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren op 19 december 1977, voor 60 zeugen en 60 runderen, voor een termijn van 30 jaar.

1.2. Een exploitatievergunningsaanvraag voor de uitbreiding van zijn inrichting tot stallen voor 65 runderen, 650 varkens ouder dan 10 weken en de opslag van 1.135 m³ dierlijke mest -volgens verzoeker ingediend op 24 juni 1991, volgens de verwerende partij pas op 12 juli 1991- resulteert in een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 10 februari 1994, waarbij vergunning wordt verleend voor de uitbating van een bestaande inrichting “met 80 zeugen, 18 jonge beren, 2 beren en 65 runderen, mits naleving van de opgelegde exploitatievoorwaarden”, en tot 18 december 2007. De vergunning voor de uitbreiding met 550 varkens ouder dan 10 weken wordt evenwel geweigerd.

1.3. Met een aangetekend schrijven van 18 maart 1994 gaat verzoeker bij de Vlaamse regering in beroep tegen dit besluit.

1.4. In het kader van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen verleend :

- a) de administratie gezondheidszorg stelt op 14 juni 1994 voor om “het besluit van de bestendige deputatie te bekrachtigen en dus de vergunning tot uitbreiding met 550 mestvarkens te weigeren”
- b) het bestuur ruimtelijke ordening adviseert op 9 augustus 1994 principieel gunstig
- c) de Vlaamse Landmaatschappij adviseert op 12 april 1995 gunstig
- d) de afdeling milieuvergunningen van AMINAL adviseert om het beroep te verwerpen, de beroepen beslissing te wijzigen en “de vergunning te weigeren

voor de hernieuwing en uitbreiding van een bestaande inrichting omvattende 64 grote zoogdieren, 650 gespeende varkens en 1.135 m³ dierlijke mest”.

1.5. Op 20 mei 1996 wordt het thans bestreden besluit genomen. Het beroep van verzoeker wordt ongegrond verklaard;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel de schending aanvoert van “substantiële of op straffe van nietigverklaring voorgeschreven vormen; de motiveringsplicht” ; dat hij onder meer doet gelden dat hij in het eerste middel heeft aangevoerd dat de afstandsregel van artikel 5.9.4.4.c van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) op zijn vergunningsaanvraag niet mocht worden toegepast, nu deze aanvraag werd ingediend onder het ARAB en dat hij in het tweede middel heeft aangevoerd dat, zelfs indien Vlarem II toch moest worden toegepast op de gevraagde uitbreiding, dan nog “de afstandsregels niet van rechtswege van toepassing zijn op de verandering naar een gesloten inrichting (art. 5.9.4.5 juncto art. 3.2.1.1. Vlarem II-bis)” ; dat hij daaruit de conclusie trekt dat in elk geval, wat de geurhinder betreft, de verwerende partij tot een met het individueel dossier van verzoeker verband houdende concrete argumentatie diende over te gaan; dat hij doet gelden dat in het bestreden besluit geen enkel met zijn individueel dossier verband houdend argument wordt aangehaald om te motiveren dat de aangevraagde uitbreiding aanleiding kan geven tot overmatige geurhinder en/of “dat de afstandsregels van Vlarem II-bis dienen toegepast te worden op de aanvraag van verzoeker”;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord in essentie repliceert dat het bestuur bij het beoordelen van een vergunningsaanvraag over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt, en als dusdanig rekening moet houden met alle wettelijke voorschriften en alle feitelijke gegevens en dat het bestreden besluit “afstandsregels (heeft) ontleend aan het

Vlarem-II-besluit van 1 juni 1995”, dat de procedure m.b.t. verzoekers aanvraag diende te worden afgehandeld overeenkomstig de ARAB-reglementering, hetgeen ook geschiedde, maar dat dit niet impliceert dat de algemene en sectorale bepalingen van het Vlarem II-besluit van 1 juni 1995 niet konden worden toegepast op de aanvraag; dat zij nog opmerkt dat zelfs in de meest gunstige situatie verzoekers veehouderij zou leiden tot overdreven geurhinder voor de bewoners van de dichtstbijgelegen geurhindergevoelige gebieden en dat op basis van de feitelijke gegevens de minister niet anders kon dan de vergunning te weigeren, zelfs al zouden de Vlarem II-normen niet correct zijn toegepast geweest;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker zich in de memorie van wederantwoord beperkt tot het citeren van het auditoraatsverslag dat werd opgemaakt naar aanleiding van de vordering tot schorsing;

2.1.4. Overwegende dat het middel als volgt wordt beoordeeld :

Blijkens het bestreden besluit luidt het decisief weigeringsmotief als volgt :

“Overwegende dat de varkenshouderij in totaal 650 varkens ouder dan 10 weken telt; dat teneinde de geurhinder ten aanzien van geurhindergevoelige gebieden tot een aanvaardbaar niveau te kunnen beperken, technisch een minimale ruimtelijke scheiding is vereist tussen de stallen en de mestopslagplaatsen enerzijds en deze geurhindergevoelige gebieden anderzijds; dat in functie van de conceptie van de stallen, de verluchting ervan alsmede de mestopslag overeenkomstig de gehanteerde technische criteria in dit geval een afstandsregel tot geurhindergevoelige gebieden geldt van 225 m; dat een stal en/of mestopslag gelegen is op circa 70 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, op circa 1.070 m van een woonuitbreidingsgebied, dat aan de hiervoor vermelde afstandsregel derhalve niet is voldaan; dat gelet op de beperkte ruimtelijke scheiding tussen de stal en een of meer van de hiervoor vermelde geurhindergevoelige gebieden kan gesteld worden dat de exploitatie van de inrichting aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder;

Overwegende dat bijgevolg de ganse aanvraag ongunstig wordt geadviseerd”;

Er kan worden vastgesteld dat noch in het bestreden besluit, noch in enig voorafgaand advies wordt verwezen naar Vlarem II, laat staan naar een afstandsregel vastgelegd in eerstgenoemd besluit.

Er wordt enkel verwezen naar een afstandsregel vastgesteld overeenkomstig “de gehanteerde technische criteria”, zonder te specificeren welke die criteria dan wel zijn.

Ofwel was de verwerende partij van oordeel dat op verzoekers vergunningsaanvraag de afstandsregel vastgelegd in artikel 5.9.4.4.c van Vlarem II van toepassing was, en dan had dit in het bestreden besluit duidelijk tot uiting moeten komen.

Ofwel was zij van oordeel dat op de aanvraag geen reglementair vastgelegde afstandsregel van toepassing was, en dat had zij dienen over te gaan tot een concrete, specifiek op het bedrijf van verzoeker betrekking hebbende evaluatie die duidelijk in de bestreden beslissing zelf diende te worden weergegeven.

Evenwel zijn geen van beide motiveringen in het bestreden besluit terug te vinden.

Het middel is, in de besproken mate, gegrond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 20 mei 1996 waarbij het beroep van Fideel VAN DE VIJVER tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 10 december 1994 houdende, eensdeels het verlenen van de vergunning voor 80 zeugen, 20 beren en 65 runderen, en anderdeels de weigering van de vergunning voor 550 varkens ouder dan 10 weken, op een veebedrijf gelegen te Beveren, Vendoornstraat 95, ongegrond wordt verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.